Tajná plná moc ve smyslu §. 1017. ob. z. obč. předpokládá, aby zmocněnci vedle zjevné plné moci, kterou vůči jiným osobám má se legitimovati, udělena byla ještě instrukce tajná, která jeho práva proti zjevné plné moci omezuje neb rozšiřuje.

Rozhodnutí ze dne 15. března 1905, č. 3697.

R. I. 27./5.

Výprava (Ausstattung) liší se od věna svou podstatou, svým základem, určením a objemem, sloužíc pouze a jedině k prvnímu zařízení manželské domácnosti.

Pojem tento také dobře sluší rozlišovati od širšího pojmu zaopatření (Versorgung), které záleží v opatření prostředků k založení trvalé existence.

O nároku na výpravu a její výši rozhoduje se povždy v řízení nesporném, tedy i ohledně syna zletilého, který se již byl oženil. [6])

Rozhodnutí ze dne 21. března 1905, č. 4423. (Dokonč.)

Přehled civilních rozhodnutí c. k. nejvyšš. soudu v jiných časopisech uveřejněných.

Právník = P. Právnické Rozhledy = P. R. Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. Příloha k min. věstníku = off. Juristische Blätter = J B. Gerichtshalle = G. H. Öster. Richter-Zeitung = R. Z. Příl.: A—H. Notariatszeitung = N. Z. Zentralblatt (Gellerův) = Z. B. (Připojená čísla znamenají stránku dot. čas.)

A. Z práva občanského.

1. § 37. **obč. zák.** platí jen pro právo materielní. (29. srp. 1905, č. 13 646, J. Bl. 587.)

2. § 60. nevyžaduje absolutní impotence. (29. března 1905, č. 4181, J. Bl. 597.)

3. § 64. platí pro rakouské občany také při sňatku v cizozemsku uzavřeném a pozdější změna náboženství nemá na neplatnost sňatku žádného vlivu. (15. června 1905, č. 8869, N. Z. 279.)

4. § 75. Nezachování tohoto předpisu se strany rakouských občanů v cizozemsku nezakládá překážku zde uvedenou a proto dle §. 94. obč. z. nesluší z úřední povinnosti vyšetřiti, zda-li zacho-

---

[6]) Srovnej nález ze dne 28. února 1900, č. 441, uveř. v příloze Věstníku pod č. 246, nová řada, kde vyslovena byla sice tatáž zásada, ale v rozsudku, tedy po předchozím řízení sporném, a opačný nález ze dne 21. února 1905, č. 1025, zanesený do repertoria pod č. 178 a uveřejněný v příloze Věstníku pod č. 770, řada nová.

vány byly při uzavření sňatku předpisy v cizozemsku platné. (12. července 1904, č. 10.675, N. Z. 352.)

5. § 94. O platnosti manželství v případě §. 206. tr. z. rozhodnouti jest i po smrti jednoho manžela. (§ 371. tr. ř.; dvor. dekr. ze dne 27. června 1837, č. 208 sb. z. s.; 26. dubna 1905, č. 6369, N. Z. 320.)

6. § 103. Na ustanovení dvor. dekr. ze dne 4. května 1841, č. 531 sb. z. s. dlužno se výslovně odvolávati a jeho podmínky prokázati; nemusí se to však státi již během sporu o rozvedení manželství, nýbrž může se výživné požadovati i později. (13. července 1905, č. 11.153, J. Bl. 563.)

7. § 110. Účinky rozváděcího rozsudku (§§ 759., 796., 1495. obč. z.) nepřestanou pouhým vrácením se manželů do společné domácnosti; patřičného oznámení soudu jest k tomu nevyhnutelně potřebí. (21. června 1905, č. 9302, J. Bl. 515.)

8. § 115. Pro důvod rozloučení manželství z nepřekonatelné nechuti není třeba, aby nechuť byla obapolnou. — Pro povolení není pokus zatimného rozvodu od stolu a lože závazným. (2. května 1905, č. 2591, jud. č. 168, P. 508. — J. Bl. 393. — N. Z. 264. — R. Z. A. 81.)

9. §§ 151., 246., 247. Nezletilec i marnotratník mohou se platně zavázati do výše obnosu, rodiči neb soudem k volnému nakládání jim přenechaného. (28. června 1905, č. 5286 a 5. července 1905, č. 10.888, R. Z. A. 73.)

10. § 154. Povinnost dětí, poskytovati rodičům slušnou výživu, nezávisí naj ejich hodnosti ani na tom, zda-li sami své povinnosti vůči dětem konali. (23. února 1905, č. 2280, N. Z. 271.)

11. § 158. vyžaduje podání žaloby; vymožení práva chudých v tříměsíční lhůtě nestačí. (18. ledna 1905, č. 19.734, P. 525.)

12. §§ 168., 169. nevylučují odevzdání dítěte do vychování k nemanželskému otci. (23. srpna 1905, č. 13.245, N. Z. 352.)

13. §§ 181., 182. K osvojencovu původnímu jménu rodovému připojí se jméno osvojitele neb rodové jméno osvojitelkyně a budiž nové jméno pojato též do smlouvy. (10. října 1905, prs. č. 166, jud. č. 171, N. Z. 382. — J. Bl. 573.)

14. §§ 313. a 321. Držení práva nabývá se toliko výkonem jeho a to výkonem klidným a neporušeným, třebas jenom jediným. (19. července 1904, č. 11.054, P. 554.)

15. § 339. Rušení držby vyžaduje čin předsevzatý v úmyslu, držby nabýti aneb ji vykonávati aneb držbu druhého jako takovou obmezovati. (2. května 1905, č. 6872, Z. Bl. 554. — R. Z. A. 82.) — Žaloba pro rušenou držbu jest proti spoludržiteli vyloučena. (§ 457. s. ř.; 25. července 1905, č. 11.960, R. Z. A. 74.)

16. §§ 473., 474. a 477. Vydržení služebnosti jízdy po lesních pozemcích jest nyní za platnosti §§ 1., 6. a 43. pat. ze dne 5. července 1853, čís. 130 ř. z. vyloučeno. (9. května 1905, čís. 7177, P. 653.)